

KALANDOZÁS A HORGÁSZAT VILÁGÁBAN 32 OLDALON VIDEO MELLÉKLETEKKEL

2025. XI. Évfolyam/november

Horgász Kalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

**HOGYAN
TEGYEM
A HOROGRA?**

10. oldal

**BOJLIK
ÉS FAJTÁI**

18. oldal

**HÁZI ETETŐ-
ANYAGOK**

26. oldal

 andreaifishing92

**KLIKK
IDE!**

dsmil.hu

HYDRA HDR MT Monofil

Fluorocarbon zsinór

150 méteres kiszerezésben

4.181 Ft

✓ Kiváló minőségű monofil, melynek fő jellemzői az erő, a légység, a rugalmasság és a csomószilárdság.

✓ A legjobb anyagokból készült fluorocarbon monofil zsinór, ami jelen van a piacon

Átmérő:	0,103	0,168
	0,112	0,183
	0,125	0,205
	0,147	0,225

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA HOLLOW ELASTIC csőgumi

HYDRA csőgumi több átmérő kivitelben,
5 m hosszúsággal.

8.998 Ft

- 1,5 - piros
- 1,8 - fehér
- 2,1 - kék
- 2,3 - sárga
- 2,5 - zöld
- 2,8 - narancs

Megjelenik havonta
digitális formában

Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésfelvétel:

Tel: 06-70/208-5885

akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem
őrünk meg és nem küldünk vissza!

A fizetett hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség nem vállal fe-
lelősséget! A kiadványban meg-
jelent írások elsősorban a szerzők,
de nem feltétlenül a szerkesztőség
véleményét tükrözik.

A cikkeket, fotókat szerzői jog védi,
azok másolása, másodközlése csak
a Kiadó írásbeli engedélyével le-
hetséges! HorgászKalandok © mind-
en jog fenntartva!

Vízparti történet
6. oldal

Az a rafinált balin?
12. oldal

Novemberi bodorkák
16. oldal

Számok, rövidítések a botokon
22. oldal

A Trabucco versenytriumvirátus – a dobogó és a rendszer dő

A versenyhorgászatban a siker sokszor nem azon múlik, hogy mennyire pontosan dobysz, hanem azon, hogy milyen gyorsan reagálsz. Egy elmozdult bottartó, egy félrecsúszott láda, vagy egy felesleges csavarás elvehet másodperceket – a verseny végén pedig ezek a másodpercek különbséget jelentenek a dobogó és a negyedik hely között.

A Trabucco TX36 és HX36 PRO versenyládák, valamint a Quick Release (QR) rendszer éppen ezt a logikát követik: minden mozdulat legyen precíz, gyors és megismételhető. Ez nem csak technika – ez filozófia.

TX36 PRO - A STABILITÁS SZIMBÓLUMA

A [Trabucco Match TX36 PRO](#) a jól ismert T-Match X36 új generációja, 7,5 cm-rel szélesebb vázzal és nagyobb stabilitással mint az megszokott. A 36 mm-es teleszkópos alumínium lábak és a beépített vízmérték garantálják, hogy a láda bármilyen terepen szilárdan és vízszintesen álljon, biztosítva ezzel a kényelmes horgászatot.

A fix ülőmagasság a legnagyobb merevséget biztosítja, a gélbetétes ülőpárna pedig hosszú órákon át kényelmes. A két oldalsó és két felnyíló fiók lehetővé teszi, hogy a horgász minden előkét, csalit és apróságot azonnal elérjen – nincs felesleges matatás.

enyhorgász hol a sebesség önt

A TX36 azoknak a versenyzőknek való, akik a „masz-szív bázis” elvét vallják: egy stabil pont, ahonnan minden mozdulat kiszámítható.

HX36 PRO - A POZÍCIÓ, AMI HOZZÁD IGAZODIK

A **Trabucco Match HX36 PRO** a versenyhorgászok számára a személyre szabott üléscomfort új szintjét hozza. A merev „H-frame” vázrendszer lehetővé teszi az ülés magasság finomhangolását, így a horgász a saját testmagasságához és térdpozíciójához igazíthatja az ülőfelületet. Mivel a láb mindig a trepnin helyezkedik el, a pontos magasságbeállítás kulcsfontosságú a sta-

bil, természetes testtartáshoz és a hosszan tartó, kényelmes versenyzéshez.

A 90°-ban elforgatható rögzítógombok és a zselés párnázatú ülés kényelmet és gyors állíthatóságot adnak. A levehető EVA tálca és a vállpántos kivitel a mobilitást segíti – hiszen a verseny nem a parton kezdődik, hanem már az autótól odáig tartó útvonalon.

A QR RENDSZER - A TRABUCCO IGAZI ELŐNYE

A TX és HX modellek igazi ereje azonban nem a vázban, hanem a **Trabucco QR (Quick Release) rendszer**ben rejlik. Ez az, ami a Trabucco-t egész rendszerszinten a konkurencia fölé emeli.

A QR rendszer lényege: nem kell szétszedni semmit, ha módosítani akarsz.

Minden kiegészítő – legyen az ernyőtartó, bottartó vagy keresztartó – egy mozdulattal levehető, áthelyezhető, vagy rögzíthető. Ha egy szektorszél miatt változtatnod kell az etetési irányon, nem kell csavarokat tekergetni vagy a lábat kioldani. Egyszerűen csak rápatintod a QR karodat oda, ahol épp szükséged van rá.

Ez a Trabucco Quick Release filozófia: időt spórolsz, ritmust tartasz, és a felszerelés nem akadály, hanem segítség. A kínálatban minden QR kiegészítő ezt a szisztémát követi.

Mindez kompatibilis minden 30–36 mm-es lábú versenyládával, nem csak a Trabucco TX/HX modellekkel.

Ez azt jelenti, hogy a QR rendszer nemcsak egy márkához, hanem a horgászhoz igazodik.

TX VAGY HX? EGYIK SEM KOMPROMISSZUM

A TX36 a merev erővonal – azoknak, akik a fix stabilitásban hisznek. A HX36 a dinamikus pontosság – azoknak, akik szeretik a teljesen személyre szabott kényelmet. Mindkettőre igaz: a QR rendszerrel válik teljessé.

Ez a háromszög – TX, HX és QR – nem egyszerű felszerelés. Ez egy versenystratégiai előny. A gyors felkészülés, a kényelmes pozíció és a moduláris rendszer együttese az, ami megkülönbözteti a jó horgászt a nyertőtől.

Most akár részletre, online, néhány perc alatt – a **Damil.hu-n.** (X)

Vízparti történet

önök írták

A fiatal Golden retriever álmodott, lába meg-meg rándult, ahogy rohant édesanyja után. Álmában piciny orra beszívta az ismerős illatot, hallotta testvérei apró mancsainak dobogását, most is ő volt az első. Boldogan várta, hogy végre odaérjen, és beborítsa édesanyja szeretete, de most édesanyja puha nyelve helyett azonban egy ember kezének melegét érezte, ahogy lassan végig simította. Az ő emberének a kezét.

Kinyitotta a szemét, majd nagyot ásított, hirtelen nem is értette hogyan került ebbe a másik világba. Hiszen egy pillanattal ezelőtt, még testvéreivel játszott. Az emberi hang még mindig ő hozzá szólt – „Jó kutya vagy”. Tudta jól mit jelent az, hogy jó kutya. Simogatást, és bizony nem utolsó sorban finom falatokat, ezért szépen leült ahogy tanulta, és az embere szemébe nézett. Azonban a finom falat elmaradt, csak az emberi hang szólt ismét. „Jó kutya vagy, megyünk horgászni”. – Azt, hogy megyünk értette, az egy guruló nagy kutyaházat jelentett, amibe ő és az embere szokott utazni. – „Vajon mi lehet az a horgászni? Bizonyosan ez miatt maradt el a finomság”. – gondolta, és egyre jobban eluralkodott rajta az éhség. – „Nem szeretem ezt a horgászós dolgot, bármi legyen is az!” – vélekedett magában. Kis tálkája valahogy mégis megtelt, és evés közben az emberét nézte. Aki nagyon furcsán viselkedett, és egyfolytában ezt a horgászatot emlegette, közben különös fény gyúlt a szemébe, a hangja remegett az izgalomtól. – „Lehet, hogy ez a horgász dolgot jobban szereti a gazdi, mint engem?” – „Na csak kerüljön a fogaim közé, ellátom én a baját”. – Hangos ugatással adta gazdája tudtára, ő bizony nem fél semmitől, és ha kell szembeszáll mindenkivel. Bár tapasztalatból tudta, hogy az emberek nem olyan okosak, mint a kutyák. Hisz a legtöbbször nem értik őt. Most is így történt. Az embere megvakarta a fülét, és kedvesen szólt hozzá. – „Ne legyél mohó, nem kapsz többet.”

Sötét volt, csak pár csillag bujt elő a felhők takarásából, s verte vissza fényüket a hatalmas bányató. A viharlámpa lángja táncot járt, együtt himbálózott a stéget körbeölelő nádassal. Pont elég fényt adva, hogy jól lássa a mellette fekvő embert. Nem tudott aludni. Csak feküdt szorosan az embere mellé bújva, hallgatva annak szuszogását. – „Aludj csak, én vigyázok rád, mert szeretlek, hisz szeretni valakit, a legjobb dolog a világon.”

Már hajnalodott, mikor felemelte a fejét. Ámulva nézte a horizonton megjelenő fényességet. Ami lassan, de egyre határozottabban követelte a részét az eltűnő sötétségtől. Nem a napsugár volt, ami felébresztette, abból a félig alvó, félig ébren lévő állapotból, ahogy a kutyák alszanak. Kicsit elszégyellte magát, mert megfedkezett arról az ősi törvényről, ami minden kutya számára a legfontosabb. Vigyázni az emberrel!

A vastag monofil zsinór megfeszült, majd elernyed. Még egy avatott szemű horgász számára se tűnt volna fel, talán csak egy gyenge fuvallat játéka gondolta volna. A majdnem négy méteres bojlisbot spicce meg-

remegett, majd kissé meghajlott. A bot, zsinór, jelző, swinger, mint egy megfeszített íj várta, hogy az ideg, a 0,50-es monofil zsinór mozduljon.

Ő nem ember, nem emberi eltompult érzékszervekkel, ezért az első pillanattól tudta, itt valami történni fog. Ez bizony nem egy kósza szellő tréfája. Fél szemével a csöndesen szuszogó emberét nézte. A másikkal azt a víz alatt rejtőzködő valamit, amit valójában nem is látott...

Az a valami, a közel száz méterre lévő iszapos tófenék mélyén úszott. Közvetlenül a vízalatti akadók mellett. Ez az áthatolhatatlan vízalatti dzsungel, valódi erdő volt régen. Miután elárasztották a tőzegbányát, csak ezután lett a halak otthona. A pikkellyel borított test, újra visszafordul a táplálék felé. Első uszonyaival gyengén végig simította a fenéken fekvő golyókat. Megtanulta élete során, nem minden ehető, ami annak látszik. Viszont az óvatosságnál nagyobb hajtóerő az éhség. Október vége volt. A hozzá hasonló öreg pontyok már elkezdtek felhalmozni testükben azt a tartalékot, aminek segítségével tavaszig életbe tudnak maradni. A két legfontosabb, enni és szaporodni közül, most az első felülírt mindent. Ezért a szokásosnál óvatlanabb lett. Nem vette észre, hogy a kikönnnyített csali máshogy mozog, mint az iszapos fenékbe félig belesüppedt többi. A nagytestű pontyokra jellemzően a hátsó testét kissé felemelte, fejét előre billentve határozottan rászívott a lebegő bojli. A ronnie rígen felkínált szűnyoglárvás pop up berepült a szájába. Az emberi kéz által készített táplálék, amit rengeteg kísérletezés és sok-sok vízparton töltött idő tett szinte tökéletessé, működött. Még a szája széléhez sem ért a forgón billegő bojli, az öreg tőponty felismerte a veszélyt. A víz már nem befelé áramlott a kopoltyúján keresztül, hanem megfordult. Megpróbálta kifújni a csalit. Amint kifelé indult a horog a kagylóhéjtól keményre edzett szájából, a bojli súlya befordította azt az alsó kemény szájszélbe. A horog tökéletesen akadt. Az éles fájdalom, és az őt fogva tartó ismeretlen erő ellen csak egy védekezést ismert. Menekülni!!! ... a zsinór újra mozdult, a jelző egyet csippant, a swinger felfelé mozdult, aztán vissza. A Golden retriever torkából egy erőteljes morgás tört fel. – „Gazdám, azonnal kelj fel!”

A horgász nem volt benne biztos mi ébresztette fel, de ideje se volt ezen gondolkodni. Ugrott, amilyen gyorsan csak tudott. Lélegzetnyi idő múlva már a horgászbót hűvös karbonnyelén nyugodott kissé remegő keze. A szemében a jelző piros fénye verődött vissza. Elmosolyodott, hiszen szereti ezt a pillanatot, ami ugyan bizonytalan, de sokat is ígér egyben. Az orsó dobjáról sebesen pergett a zsinór, a jelző hangja folyamatosan vált. Rutinos mozdulattal, jobb kezével szinte lágyan emelte meg a botot. Ballal az orsó karján tekerve egyet, visszaváltotta a nyeletőféket. A horgászbót karikába hajlott, a keményre húzott első fék felsírt, a zsinór azonban ennek ellenére nem állt meg. A horgásznak nem sok ideje maradt, hiszen vészesen közeledett vízalatti ellenfele az akadókhoz. Ami sűrű volt és áthatolhatatlan, mint egy vízalatti kerítés. Ezt a zabo-

látlan erőt, megállítani nem tudja. Egy mozdulattal fel-lazította a féket, közben kezével fékezte a dobót, hogy azon a zsinór össze ne gubancolódjon. Még ő maga se hitte, de az eszement taktika bevált, ellenfele irányt változtatott. Egy pillanat alatt született az ötlet. Az öreg tapasztalt pontyok, nem rohannak fejfelé a falnak, ha nem muszáj. Tisztába vannak a méreteikkel, féltik a saját épségüket. Újra meghúzta a féket, és megfeszítette a damilt. Ellenfele már jócskán eltávolodva az akadóktól a nyílt víz felé úszott. Még egy két kitörés, de a jól beállított orsó tette a dolgát, és lassan felőrlötte a hal erejét, majd szákba került.

Boldog gazdája különös élőlényt emelt ki a vízből és ez az öröm rá is átragadt. Vadászkutyák szokása szerint birtokba vette a közös zsákmányt, végig nyalta a horgász kezében lévő tövest. Aki az időzítőre állított fényképezőgép előtt próbálta elkapni a pillanatot. A Golden retriever szemében megjelent egy kép, amin szeretett embere és ő, együtt eszik meg a zsákmányt. Ez a kép hamar szerte foszlott, mert számára valami hihetetlen nagy dolog történt. A gazda, a mérlegelőben

fekvő pontyot, a stég széléhez vitte, majd gyengéden visszaengedte a vízbe...

Az öreg bányatavi ponty, érzékelte az ember jelenlétét. Annak az embernek a jelenlétét, aki kiragadta őt, a neki megszokott világból. Még soha nem volt a szabad levegőn, ugyan próbált a maga módján küzdeni, de hamar feladta a harcot. Megbékélt azzal, hogy ez már a vég. Az oxigénhiánytól teljesen elkábulva hagyta, hogy felemeljék. Hagyta, hogy valami rossz ízű valamivel bekénjék a száját, a teste elernyed, s várta az elkerülhetetlen halált, ami persze nem érte utol. ...majd eltűnt az ezüstként csillogó széles hát a hullámok között. Nem akart mozdulni sem ember, sem kutya, megbabonázva nézték, ahogy a bányató lakója hazatér.

A horizont felett teljes pompájában ragyogott már a nap, fénye erőtlenné vált, de elég ahhoz, hogy eloszlassa a hajnali köd utolsó maradványát. A horgász letérdelt kutyája mellé, és végig simította a fejét. – „Jó kutya vagy”. - mondta. – „Menjünk haza”.

Mészáros István

HYDRA
CLUB HUNGARY

**X-ONE
MARGIN**

RAKÓSBOT

Kiváló választás a
nagyhalazás
szerelmeseinek

Pull-It nagyhalas kittel szállítjuk
A csomag tartalma Horgászbót szálban
szállítócsőben + Minitoldó

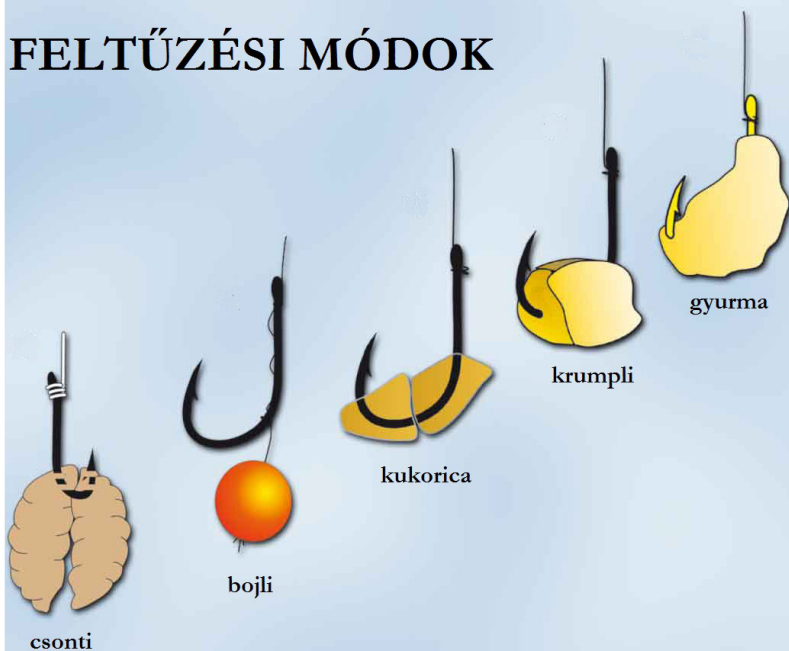
Hogyan tegyem a horogra?

módszerek és praktikák

*Nem mindegy, hogyan
tűzzük a csalit a horogra*

FELTŰZÉSI MÓDOK

Hogy mit tegyek a horogra, azt már eldöntöttem – a „hogyan” még kérdéses! Ugye ismerős a következő helyzet: gyakran előfordul, hogy váll-váll mellett horgászunk ismerősünkkel, és a drágálatos sporttárs az egyik vörösszárnyút a másik után fogja.

Reflexből rápillantunk a szerelékére – semmi különös, mivel egyforma mélyen és ugyanolyan csalikkal horgászunk. Sőt, a csontikat ugyanabból a dobozból vetjük ki! Hát akkor nála miért maradnak olyan virgoncak a csontik még jó tízperces „fürdő” után is? És nálam miért lógnak lötytyedten? A kérdés megoldása egyszerű: másképp tette fel a horogra! Nézzünk néhány tippet, amelyek segítségével, a békés halaknak szánt horgainkat felcsalizhatjuk oly módon, hogy akár még foghatunk is velük egy-két halat.

CSONTIK. A csontkukacok érzékeny kis lárvák, ha megsérülnek, hamar elpusztulnak. A vastagabb hátsó részük utolsó lebenyénél horogra húzva még sokáig elevenek maradnak. Fontos: a horog hegyének látszania kell. A bebábozódott csontkukacoknál okosabb a horgot teljesen a bábba rejteni – ez főként az óvatosan kapó halaknál előnyös.

GYÜMÖLCS. A cseresznye az egyik legjobb domolykócsali. Praktikus csali: üvegben, magozottan kapható a kereskedelemben. A cseresznyeszemet az előkére húzzuk a magozáskor keletkezett lyukakon keresztül egy fűzőtű segítségével. Azután áthúzzuk az előkét, és a horgot finoman a gyümölcsbe nyomjuk. Ha távolabbra akarunk dobni, jobb ha keményebb cseresznyeszemet használunk.

LÖNCSHÚS. Konzervként megtaláljuk a köztben, de általában a löncshús túl lágy és könnyen leesik a horogról – ezért csíkokra vágjuk, és mindkét oldalán megsütjük, így lényegesen szilárdabb lesz. Egy másik megoldás: ha a löncs-

húsból ujjnyi darabot vágunk, és a fűzőtűvel átlósan átszúrjuk, majd a horgot óvatosan belenyomjuk. Végül a csalit horoggal együtt lefagyaszttjuk. A fagyos, de csábító löncshús messzire dobható, és a vízben való kiengedésekor igencsak vonzóan illatozik.

KUKORICA. A békés halak csábításának klasszikusa. A kukoricaszemet középen átszúrjuk, és a horogra húzzuk. A horog hegye szabadon marad, a kombinált csalíknál is, mint például kukorica/csonthoz, kukorica/gilisztához, kukorica/gilisztához/csonthoz.

ILLATBOMBÁK. A sajtok erős illata ellenállhatatlan az olyan halak számára, mint például a márna vagy az angolna. A „bűdös”-t kockákra vágjuk, és felhúzzuk az előkére. A horog hajlatában kell lennie. Alternatíva: kínáljuk a sajtot halomban.

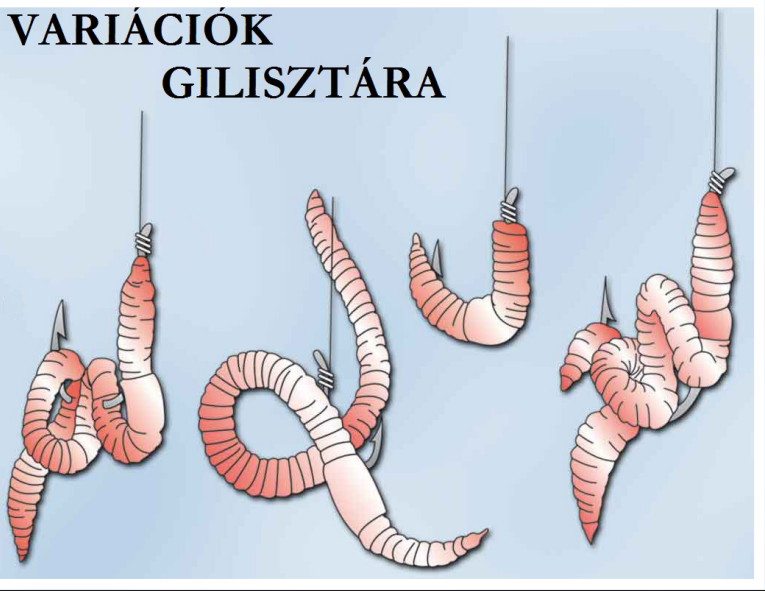
GARNÉLA. A rákot – teljesen mindegy, hogy nyersen vagy főve – előbb lefejezzük. Majd a horgot a nyakrészről a farok végéig beledugjuk, és a garnélát a horognyelre felhúzzuk.

BURGONYA. Pucoljuk meg a krumplit. A messzebbre dobást is ki kell állnia, ezért hagyhatunk egy kis héjat azon a részén, ahol a horgot bedugjuk. Ezután 20-25 percig főzzük. Legjobb este megfőzni, éjszakára hűlni hagyni, majd a krumplin keresztül fűzőtűvel behúzzuk a horoggal felszerelt előkét. A horog ívében lehet „alátétként” fecni, fűszál, kenyérhéj. A horognak könnyedén kell tartania a krumplit anélkül, hogy azt széthasítaná.

GILISZTA. A gilisztákat egyszer a fejrészen döfjük át. Így sokkal eleveken maradnak, mintha összevissza „lyuggatnánk” őket. A horog hegye itt is szabadon marad, így jobb az esélyek arra, hogy a hal bekapja. Ha valaki biztosabbra szeretne menni, a nagy gilisztáknál még egy horgot akaszt a giliszta alsó harmadába. Ha a halak óvatosan eszegetnek, egyszerűen bekapják a giliszta farkát. A giliszta „szaftja” még ingerlőbbé teszi a maradékot.

Losonczy

VARIÁCIÓK GILISZTÁRA

Az a rafinált

A műcsalikkal történő balinpergetés sokban hasonlít a süllő és a csuka pergetéshez

balinhorgászat

A balin sokak által leszólt, mások által istenített ragadozó. Igen, egyesek leszólják, szálfafőzélnek csúfolják, vagy leszólják azért, mert kifejezetten rafinált, nagyon óvatos és tanulékony halfaj. Sokan még akkor sem tudják megfogni, amikor a balinrablásoktól folyamatosan fröcsög a víz. Mások viszont, akik néhányszor már be-

letaláltak, örökre megfertőződtek a balinfogás csodálatos varázsával. Igaz, könnyű vele megbarátkozni: hazai vizeinkben fogható, ragadozó életmódot folytató halfajok közül kétségkívül a balin a legsportosabb, a legvehemensebb. Megfogásának sportértéke sokak számára a csúcsot jelenti.

A balin sokak által leszólt, mások által istenített ragadozó

A balin különféle műcsalikkal való horgászata, vagyis a balinpergetés sok tekintetben nagyon hasonlít a süllő és a csuka műcsalikkal pergetve történő horgászatához, de legalább ilyen sokban különbözik is azoktól. A süllő és a csuka esetében sok tényezőt (műcsalik, bevontatási technikát stb.) egy kalap alá vehettünk, mert mint azt láthattuk, ami jó volt a csukának, az sok esetben jó volt a süllőnek is, ez a megállapítás pedig fordítva fokozottan igaz. Ha viszont célzottan balinra pergetünk, a süllőnél és a csukánál már megismert módszerek, műcsalik, bevontatási technikák a balin eltérő életmódja, viselkedése, táplálkozási szokásai miatt az esetek túlnyomó többségében csődöt

balin

mondanak. Ezért most ismerkedjünk meg a célzottan balinra használatos műcsalikkal, pergető módszerekkel, technikákkal. Kezdjük a balinra legfogósabb műlegyekkel, illetve műlegyezéssel!

Amikor most, a balinok esetében műlegyekről, műlegyezésről esik szó, senki se gondoljon klasszikus műlegyező horgászatra. Egyrészt azért ne, mert ez a rovat a pergető horgászatról szól, a klasszikus műlegyezés pedig nem pergetés. Másrészről viszont, a klasszikus műlegyezéshez én, pergetőhorgász lévén, egy fikarcnyit sem értek. A klasszikus műlegyező horgászat speciális, nagyon különleges, nemzetközi szabvány szerint gyártott különféle botokat, orsókat, nagyon trükkös, egyik vagy mindkét végén, esetleg középen vékonyodó-vastagodó, kúpos-önsúlyos távdobó zsinórokat, és a különböző rovarféléket, illetve ezek lárváit méretben, színekben tökéletesen utánozó, mérnöki pontossággal megkötött műlegyeket igényel. Ilyen felszerelé-

nek viszont erre a finomságra semmi szüksége nincs: rá fog vágni a mindössze tíz-tizenöt perces munkával elkészített fantázialegyekre, lepkékre, „fél csirkékre” is. A klasszikus műlegyezést a fenti okok miatt tehát tegyük szépen félre, és ismerkedjünk meg közelebbről a kissé „egyszerűbb”, de mindenféleképpen nagyon eredményes balinos-műlegyes módszerekkel!

A balinlégy – a már említett, finomsági-esztétikai tényezőkön kívül – egyetlen dologban különbözik lényegesen a klasszikus műlegyeztől, nevezetesen az önsúlyában. A klasszikus műlégy gyakorlatilag súlytalan, a megfelelő távolságba való dobáshoz a speciális, önsúlyos legyezőzsinór segíti. Hagyományos pergető-felszereléssel ezeket a klasszikus műlegyeket jó, ha három-négy méteres „távolságba” tudnánk eldobni, másrészt ezek a műlegyek balinfogásra általában túlságosan kicsik, és hozzátehetjük még azt is, hogy ezeket a legyeket ma már az esetek túlnyomó többségében – nagyon sportszerűen – szakáll nélküli horgokra kötik.

Amennyiben tehát csakis és kizárólag műléggel óhajtjuk balinra pergetni, más, súlyosabb műcsali alkalmazása nélkül, balinlegyünket a dobástávolság megnövelése érdekében súlyozással kell ellátnunk – ez lesz az önsúlyos balinlégy. Régebben ezeket úgy készítettem,

hogy hosszúszerű süllőző horog szárára némi ólomlemez, esetleg nagyon vékony huzalólmot tekercseltem, ez biztosította a szükséges dobótömeget. De, hogy a műlégy ne nyeletlen fejszeként zuhanjon a mélybe, ezt még az ólmozásra bandázsolt parafa-darabkákkal egészítettem ki. Ma már azonban sokkal egyszerűbb, mégis fogósabb önsúlyos műlegyeket használunk, ezek pedig twister-fejből készülnek. A twister-fej önsúlya, ugye adott, a lebegtetésről a horogszárra húzott technopufi gondoskodik, erre az alapra kötöm a tulajdonképpeni műlegyet. (Hogy miből és hogyan, ezt majd az önsúly nélküli műlegyek készítésénél elárulom.) Ha egészen kicsi, három-, ötgrammos twister-fejből készítjük önsúlyos műlegyünket, azt már

egy közepes méretű technopufi is majdnem lebegtetni fogja – legalábbis addig, amíg át nem ázik. Akinek van hozzá türelme, talán jobban jár, ha egy használt, ócska strandpapucs talpából faragja ki a lebegtetéshez szükséges darabot, és ha lehet, ne gömbölyűre, inkább

Skitter Pop wobblerek

sem nekem nincs, nem is volt soha. Ilyen felszerelés egész életemben mindössze kétszer volt a kezemben, de amit műveltem vele, az nem horgászat, hanem szerencsétlenkedés volt. Végezetül: A klasszikus műlegyezés elsősorban pisztránghorgászatról szól, bár kétségtelen, hogy a balint ugyanolyan eredményesen meg lehet(ne) fogni ezzel a módszerrel. A nem hivatalos statisztikák azonban azt mutatják, hogy hazánkban a célzottan balinra horgászóknak legfeljebb, ha három-öt százaléka választja a klasszikus műlegyezést, mint horgászmodszert.

A klasszikus műlegyezés hívei a magyar horgászok táborán belül külön „kasztot” képeznek. Műlegyeiket többnyire saját maguk kötik, hosszú-hosszú órák, vagy akár napok türelmes munkájával, mókus bajszát, pillangók szemöldökét, és egyéb, leheletfinom „alkatrészeket” felhasználva, szinte művészi tökélyvel. A balin-

www.gyekenyes-vizpart.hu

Gyékényesi nagytó közvetlen vízpartján
2-3 és 6-8 fős nyaralóházak, horgászházak kiadók.
Kábeltevé, wifi, csónak, stég, zárt udvar, kutyabarát szálláshely.
info@gyekenyes-vizpart.hu
Tel.: 06-20/370-8851, 06-30/484-9535

Ha önsúlyos műlegyünkkel balint akasztunk, a balincsapat többi tagja a fárasztás okozta riadalmak következtében leggyakrabban megugrik

oválisra, hiszen a twister-fej ólmának jóvoltából önsúlyos műlegyünknek feje már úgyis van, még egy fej teljesen felesleges. Ha az ólmozás és a lebegtetéshez felhasznált anyagok arányát nem találtuk el pontosan, önsúlyos műlegyünk nem lebegni, hanem lassan süllyedni fog. De ilyenkor sincs semmi baj. Ha műlegyünk valóban lassan süllyed, botunk szögének megváltoztatásával teljesen a víz felszínére kényszeríthetjük.

Az önsúlyos műlegyet egyébként sem egyenletesen vontatjuk be: minél jobban, minél rapszodikusabban tudjuk azt a víz felszínén bevontatás közben megtáncoltatni, annál nagyobb az esélyünk a rávágásra. Jegyezzük meg jól: hiába, hogy műlegyeket használunk, ha önsúlyos műlegyekkel célzottan balinra horgászunk, akkor nem műlegyezzünk, hanem valójában pergetünk!

Az önsúlyos balinlegyek alkalmazásának egyetlen hátránya, hogy hatótávolsága mindössze huszonöt-harminc méter, hiszen az önsúly valójában igen kicsi. Ha önsúlyos műlegyünkkel balint akasztunk, a balincsapat többi tagja a fárasztás okozta riadalmak következtében leggyakrabban megugrik, és ez esetben dobásaink távolságának megnövelésével kell utánuk nyúlnunk. Sokszor az is előfordul, hogy a balinokat eleve nyolcvan-száz méteres távolságban kell keresnünk, ilyen esetekben pedig az önsúlyos balinlég alkalmazása szintén nem fogja meghozni a várva várt sikert. Ezen okok miatt ma már viszonylag kevesen alkalmazzák az önsúlyos balinlegyeket, a különféle, nehezebb műcsalikkal kombinált, önsúly nélküli műlegyek alkalmazása sokkal nagyobb teret hódított meg a magyar balinhorgászok körében. Most tehát lássuk, hogy milyen variációk közül válogathatunk!

A szivarólmós, műlegyes balinozó készség nagyon régi, közel hetven éves múltta visszatekintő pergető horgászmodszert, balinra talán a legeredményesebb, ráadásul magyar találmány. A negyvenes évek elején egy kísérletező kedvű magyar balinhorgász, hogy dobásainak távolságát megnövelje, műlegyes készségét ólomnehezékekkel egészítette ki. Néhány dobás után meglepetten tapasztalta, hogy nemcsak a műlegyet, hanem az ólmot is meg-megtámadják a balinok.

Ettől kezdve az ólomnehezékre is horgot szerelt, és ezután már nem csak a műleggyel, hanem a szivar alakú ólmmal is fogott balinokat, szabályosan, szájba akasztva. A szivarólmós, műlegyes balinozó készség tehát a következőképpen néz ki: a főzsinór végére három horoggal ellátott szivarólmot kötünk, felette pedig ötven-nyolcvan centiméterre, rövid, elálló előkén, páternoszter fülbe kötve jön a műlég. Ez már csak egyszerű, nem? Természetesen használhatunk két műlegyet is, ilyenkor az ólomhoz közelebbi műlég attól negyven, a távolabbi pedig nyolcvan centiméterre legyen. A műlég-előkék hosszának (pontosabban: rövidségének!) igen nagy jelentősége van. Amennyiben ezek hosszabbak tizenöt centiméternél, a műlegyek könnyen a főzsinórra csavarodhatnak. Jómagam a kétlegyes megoldást sohasem alkalmazom, mert a jóval nagyobb légellenállás miatt ebben az esetben dobásaim távolsága jóval lecsökkenne. A szivarólmós-műlegyes balinozó készségnek pontosan a nagy távolságokra történő pergetéskor van létjogosultsága.

A szivarólmós-műlegyes balinozó készséget úgy igyekezzünk bevontatni, hogy a műlég közvetlenül a víz felszíne alatt táncoljon, sőt, a botvég időnkénti

megemelésével kényszerítsük teljesen a víz felszínére. Tapasztalataim szerint a legtöbb rávágás akkor következik be, mikor a botot megemelve a műléggy éppen kibukkanni készülne a vízből, de egy nagyon picivel még a felszín alatt mozog. Magát a műléggyet még nem látjuk csak a felette húzódó sejtelmes kis fodrozódásból sejthetjük, hogy hol is jár.

Általában a szivarólmotól nyolcvan centiméterre kötöm fel a műléggyet, hogy ezt a mozgáskombinációt elérhessem. Ez esetben ugyanis még a hatalmas, nyolcvan-száz méteres dobásoknál sem kell botomat az égig emelni ahhoz, hogy műléggyem a víz felszínén, vagy közvetlenül a víz felszíne alatt járjon. Ha pedig készségem már közelebb jár, a bot spiccét egyre lejjebb és lejjebb nyomom, így a műléggy nem fog a vízből teljesen kiemelkedve a levegőben táncolni, még ha a készség csupán egy-két méterre van tőlem, akkor sem.

Szivarólmos-műléggyes készségünkkel sohase dobunk bele a látott balinrablás közepébe! Sokkal jobb, ha egy-két méterrel túldobunk rajta, majd készségünket behúzzuk a rablásba (illetve annak nyomaiba, helyére). A rabló balin ugyanis – és ezt már tudjuk jól – nagyon gyakran hibázik. De, ha mégis sikeres volt, még mindig ott vannak irigykedő társai, akik örömmel fogadják majd az égből hullott potyafalatot. Ha viszont pontosan a rablás közepébe dobunk, a becsapódó, viszonylag nehéz szivarólmot legtöbb esetben szétugasztja a balincsapatot. Arra természetesen még a túldobások esetében is vigyázzunk, hogy készségünk ne bombaként vágódjon a vízbe! Ennek érdekében tehát

még a szerelék vízbecsapódása előtt váltsuk vissza orsónk felkapó karját, és tartsuk vissza kissé készségünket. Így a szivarólmot nem belecsapódik, hanem bele simul a vízbe, az általa keltett hanghatás pedig nem durva csobbanás, hanem halk, diszkrét cuppanás lesz. Ez a hanghatás pedig – ahogy azt már megbeszéltük – kifejezetten vonzó a balinfül számára.

Amennyiben közönséges szivarólmot használunk, tíz megfogott balinból nyolc biztosan a műléggyet választja. Magam is vallom, hogy a szivarólmot szerepe főleg a megfelelő dobástávolság elérésében merül ki. Számtalanszor próbáltam műléggy nélkül, natúr szivarólmossal balint fogni, de ilyen esetekben nagyon sokat kellett dobálnom ahhoz, hogy egyetlen rávágást kicsikarjak. De, hogy ezt a viszonylag rossz arányt megjavítsuk, sokat javíthatunk a szivarólmot. Ha szivarólmotról esik szó, alapvető tudnivalóként jól jegyezzük meg: a balin sohasem a matt, szürke szivarólmotra lesz figyelmes (bármilyen jó is a szeme), hanem a szivarólmot által a vízben keltett és az azt követő légbuborékokra. Natúr szivarólmot esetében ez a buborék csak viszonylag gyors bevontatáskor keletkezik, és viszonylag kicsi lesz. Ezen úgy javíthatunk, ha szivarólmunkat éles késsel, vagy fűrészlappal kicsipkézzük, mintha csak halat irdalnánk. Még jobban járunk, ha az ilyen módon keletkezett rovátkákat a kés pengéjével kissé ki is hajlítjuk: ebben az esetben az alájuk szoruló levegő még több buborékot képez, a balin sokkal nagyobb távolságból észreveszi szivarólmunkat. Zavaros, áradó vizekben helyesen tesszük, ha csiszolóvászonnal megdörzsölve, vagy akár késsel megkaparva felfényesítjük az ólmot. Sok pergető horgász (köztük jómagam is) pedig a szivarólmot fehérre festésére esküszik. Ez talán azért fogós, mert a fehér szín zavaros vízben is jól látható, de tiszta vízben sem csillogja túl magát; nem kell azzal foglalkoznunk, hogy szivarólmunk fényes legyen-e, vagy sem.

A legfogósabb szivarólmot azonban kétségkívül az úgynevezett tiszalöki balinólmot: ennek orr-részét homorúra képezték ki, ennek a kialakításnak köszönhetően valóságos túrja maga előtt a vizet, ráadásul, ha a víz tetején meghúzzuk, halk, kuttyogatószerű hangot ad. (Innen ne mozduljak el, ha Rapalák nem a Tiszalöki-balinólmotról „koppintották” a balinra egyik legeredményesebb wobblers-különlegességüket, a Skitter Popot!)

A szivarólmok helyett ma már gyakran használunk kishal alakú ólmokat, vagy akár pilkereket is. A pilkerek eredetileg tengeri horgászatra kifejlesztett, karcsú, keskeny, hosszúkás, de nehéz műcsalikkal átmenetet képeznek a karcsú, nehéz támolygó villantók és a balinólmok között. Igen változatos formákban készülnek, némelyikük kis-sé furcsa, néha csak egy darab vastag falú cső.)

Azt hiszem, a balinólmokra ennyi szót vesztetgetni bőven elegendő volt, úgyhogy kedves horgásztársak elő a pecát és irány a balinozás!

Fté

Ma már viszonylag kevesen alkalmazzák az önsúlyos balinlegyeket, a különféle, nehezebb műcsalikkal kombinált, önsúly nélküli műléggyek alkalmazása sokkal nagyobb teret hódított meg a magyar balinhorgászok körében

Novemberi bodorkák

Az éjszaka most cserélt helyet a szürkülettel. November közepét mutatta a naptár, jókorát enyhült az idő és én ilyenkor egy jó horgászatra vagyok hivatalos. Az ártér fűzfái közt köd gomolygott, és nyulak kergetőztek a gátoldalban. Időnként két lábra álltak és megbámultak. Valahol messze vonat zakatolt, a vízpart sötét fái árnyékában fácánkakas ijedezett.

A vízhez érve lepakoltam és „felderítő” útra indultam. Ekkor kezdett világosodni. Több jónak látszó helyet találtam és alapos töprengés után végül két, egymáshoz közel lévő helyet választottam. A téli horgászatban az etetés nem bír olyan jelentőséggel, mint más évszakokban. A keszegfélék mozgása lecsökken, akadók védelmébe húzódva próbálnak némi „betevőhöz” jutni. Tapasztalatom szerint, vízbedőlt fák gallyai közt meghúzódó bodorkák, karikakeszegek azonban „meghálálják” a frissen pirított és őrölt kendermaggal csábítóvá tett két, három tyúktojásnyi etető anyagot. Ezért én mind két kiválasztott helyre ebből dobtam kettőt, kettőt. Finom úszós

szerelést állítottam össze a következő módon: 6 méteres könnyű spicc bot, 0,10 mm zsinór, 1 g-os úszó, 16-os horog. Igen bevált összeállítás ez, sokszor vizsgázott már a téli folyóvízben. Ránézésre talán túl finomnak tűnik ez az áramló vízhez, azonban a vízbedőlt fák megtorpantják a sodrást. Mögöttük lecsitul az áramlás, és tapasztalatom szerint, ha a vízmélység eléri

a három métert, szinte ott biztos van haltanya. Az általam kiválasztott helyek ebből a szempontból ígéretesnek látszottak. Hamarosan elválnak, hogyan választottam. Partközeli horgászat lévén elég volt spiccről belógatni a vékony trágyagilisztával csalizott horgot. Néhány próba után az úszó mozgása jelezte a horog a fenéken meg-megakadva, sodródik. Talán már tízszer is leúsztatam a szerelést, amikor leheletfinomnyi ka-

pást jelzett az érzékeny úszó. Óvatosan akasztottam, és lám aprócska bodorka vergődött a horgon. Amolyan „csukázó” méret. Újra csaliztam. Ekkorra már teljesen kivilágosodott, a reggelt egy felrepülő fácánkakas hangos méltatlankodással jelentette be, amint átsiklózott a párát lehelő folyón. Néhány sikertelen úsztatás után változtattam az úszó beállításán. Rövidítettem az eresztéken, de kapást nem sikerült kicsikarnom. Csak

később fogtam egy alig kisujjni sügért.

A nap mostanra felkapaszkodott a gát tetejére és bera-gyogta a vizet. Ekkor különös színjáték kezdődött. A folyón szélteben hosszában a felszín közelében mozduló halak jellegzetes „burványait” lehetett látni. Csodálkozva láttam, hogy tenyérynyi bodorkák és más feltehetően keszegfélék fürödnek a reggeli fényben.

Mindez talán tíz percig tarthatott. Ilyen lubickolást, pláne késő ősszel, még soha nem láttam. Eltöprengtem a jelenség okán, de cáfolhatatlan magyarázatot nem találtam. Viszont meggyőződtem arról, hogy van itt hal, nem is kevés. Áthurcolkodtam a másik helyhez. Talán tíz méterrel odébb. Ez a hely azonban sokkal akadósabb

volt. Mégis az első próbálkozás már eredményt hozott. Az volt az érzésem, hogy már a süllyedő csalit kapta el, mint utóbb kiderült egy izmos bodorka. Ugyancsak „veszélyes” gallyak közötti műveletek után sikerült megszákolnom. Gyönyörködve méregettem, hiszen közel fél kilogramm volt. Kapkodva dobtam újra, azonban a sietség máris megboszs-zulta magát. A szerelés lea-

kadt és odaveszett. Újra szerelés, közben szemem sarkából látom, hogy nagyon előkelő látogatóm érkezett. Káprázatos tollruhában, messze a környék legügyesebb halásza, egy jégmadár. Pár méterre tőlem egy száraz ágról, érdeklődve nézte szöszmötölésemet. Végre elkészültem, a jégmadár is elrepült dolgára. A horog finoman ért a vízbe, az úszó alig méternyi sodrás után oldalazva tűnt el a mélyben. Csuklóból „bepöccintettem”,

A jégmadár kíváncsian figyelte szöszmötölésemet

Három-négy üres úsztatás után mindig volt egy-egy önként jelentkező bodorka

az érzékeny szerelés végén újra hal küzdött, ezúttal jó tenyérszerű karikakeszeg volt a tettes. Rövidesen egy fel-fektetős kapást követően, nagy „ramazurit” csapva egy szilvaorru keszeg jelentkezett, ami még nyáron is ritka felénk. Örültem a váratlan ritkaságnak, ezért egy pohár rumos teát szavaztam meg magamnak. A tea forró volt, jelezve, nem volt kár pénzt kiadni a termoszárt. Valahol, talán a mágori határba vadászat volt, szórványos lövések hangját hozta a keleti szél.

A Berettyó torkolat környékén három egerészölyv keringet az irdatlan magasságban. Éles vijjogásuk odahullt hozzám és én pontosan éreztem, hogy egészséges, jóllakott madarak hangjait hallom. Rövid bámészkodás után újra horgászni kezdtem, hamarosan vízen bandukolt az úszó és jóleső izgalommal vártam, mikor éri el azt a helyet, ahol a kapások bekövetkeztek. Igen pontosan itt, az úszó szinte kopogtatva merült alá, bevágtam, a várt ellenállás azonban elmaradt. Nem bosszankodtam, mindent nem foghat meg az ember gyermeke. Három-négy üres úsztatás után mindig volt egy-egy önként jelentkező bodorka, karikakeszeg, egy szép, de ritka paduc, sőt nagy riadalmat keltve egy éppen mé-

retes balin is beugrott. A nap ragyogott, szaporodott a zsákmány. Egy jégmadár arasznnyra szárnyalt a víz fölött, talán éppen a reggeli látogatóm. Jókedvű voltam és elégedett. A kapások most vízközt, kb. másfél méteren következtek be és a kifogott hal, az mind bodorka volt. Négy-öt darab igazán szívet dobogtató példány tette nívóssá a szák tartalmát. Ilyenkor elszalad az idő, bármennyire is nem akaródzott, lassan be kellett fejeznem a horgászatot. A sors, hogy ezt megkönnyítse, beszakadással segített döntésemben. Bosszús azonban nem voltam. Ez a nap így is olyan ajándékokkal kedveskedett nekem, ami örök emlék marad. Szedelőzködöm, pár fotót készítek még. Közben rá-rá pillantok

Büszke voltam a bodorkáimra

a zsákmányra, és mit tagadjam, büszke vagyok. Nem, nem magamra, a szák tartalmára.

Közben egy jégmadár érkezik ugyanarra a száraz ágra, mint korábban. Kíváncsiskodik, leskelődik, amit én elismerő dicséretnek veszek. Búcsút intenék neki, de legyintésemet félre érti, és ijedt rikkantással elrepül. Hosszan hallom még sértődött hangját lefelé a folyón. A hazaút arra visz, és én mosolyogva ballagok utána.

H.D.

CSALIK JÖNNÉK MENNEK,

DE

A CSEMEGEKUKORICA ÖRÖK!

Bojlík és fajtái

pontyhorgászat

Számos hazai horgász számára csakis egyetlen egy féle bojli létezik: az, amit a horgászboltban tud megvásárolni. Ezek a kereskedelembe kapható bojlik vödrökbe vagy zacskókba csomagolva kerülnek forgalomba, könnyedén szállíthatók és évekig eltarthatók. Valószínű, ha ezek a friss golyócskák helyett a horgászoknak fagyasztott vagy szárított bojlikat kellene vásárolniuk, éppen úgy visszautasítanák őket, mint a szárított vagy a fagyasztott húst, hiszen azt gondolják, hogy kizárólag csakis a friss hús jó a sült elkészítéséhez. A pontyoknak azonban különleges ízlésük van. Lehet, hogy kedvenceink egyes esetekben sokkal vonzóbbnak találják a fagyasztott vagy a szárított bojlikból készült „sültet”.

E cikk megírásának ötletét egy horgászbolt tulajdonos barátom ültette a fejembe. Ugyanis megpróbált a megszokott bojlikon kívül, szárított golyócskákat is értékesíteni üzletében. Az általa árult bojli neves cégek termékei voltak, külföldön a legkeresettebb bojlik közé tartoztak, mégis a hazai vásárlók elkerülték őket. És miért történt ez így? Mert korábban még soha nem találkoztak kőkemény bojlikkal! Ezért nem találták vonzónak. Továbbá természetesen hiányzott a szép csomagolásuk is, ugyanis a szárított bojlikat nem forgalmazták csomagolva. Egyszerű információhiány. Innen adódik a kérdés is: tartósítás szempontjából, hogyan osztályozhatjuk a bojlikat? A válasz, a bojli háromféleképpen tárolható: fagyasztva, szárítva és frissen (tartósítószerkezet hozzáadásával). Mindegyiknek megvan a maga előnye.

1. FAGYASZTOTT BOJLIK. Tétélezzük fel, hogy a bojligolyócskákat magunk készítettük el. Megfőztük, kiszedegettük a vízből, hagytuk néhány órát száradni őket, betettük egy zacskóba, elláttuk egy címkével, amelyen szerepel a bojli milyensége és gyártási ideje és a végén behelyeztük a fagyasztóba. Csak a horgászat előtt vesszük ki onnan. A tópartra érkezésünkig kissé kiolvadnak. Azonnal használhatók, nem kell megvárnunk, hogy teljesen kiolvadjanak. Tapasztalni fogjuk, hogy a teljesen friss bojli erejével fogják vonzani a pontyokat.

A fagyasztás során a bojliban található víz térfogata megnő, ezért a golyócskák kérgén repedések jelennek meg, ennek ellenére egyben maradnak. Ezek a repedések nem tűnnek el a kiolvadással együtt, éppen ezért a kiolvastott golyócskák szerkezete sokkal puhább lesz, mint fagyasztás előtt. A számtalan fagyasztási kísérlet azt igazolta, hogy a hirtelen fagyasztás nyomán csak aprócska jégkristályok keletkeznek a golyócskákban, míg a lassú fagyasztás folyamán ezek a jégkristályok nagyobbak lesznek. Az apró jégkristályok sokkal kevésbé fogják kiolvadáskor fellazítani a bojli szerkezetét, mint a nagyok. Ezért előnyösebb a bojlikat gyorsan lefagyasztani! Vigyázzunk azonban, hogy ne tegyünk egyszerre sok golyócskát a fagyasztóba, mert ebben az esetben a lassú fagyás elkerülhetetlené válik!

Egy másik probléma a kiolvastásnál jelentkezik. Ekkor ugyanis csalink fokozottan romlékonnyá válik, éppen ezért használjunk egy fagyasztóládát a tárolásukhoz. Sokan azt ajánlják, hogy használjuk fel a csalinkat a kiolvastást követő első 24 órában. A fagyasztott bojlik ideális csalik a rövid horgásztúrákra. Ha a horgászat végeztével fölösleges csalink marad meg, dobjuk be etetőként. Semmiképpen ne fagyasszuk le ismét, akármilyen jól is néz ki!

A fagyasztott bojlik élettartama korlátozott, akárcsak a fagyasztott élelmiszereké. Bojliajainkat a mélyhűtőben nem szabad 12 hónapnál tovább tárolni, ez különösen igaz a magas tápértékű bojlikra. A téli hónapokban, amikor a pontyhorgászat szünetel készíthetünk egy elégséges tartalékot egész nyárra, de vigyázzunk, a hosszabb tárolási idő miatt az alkotóelemek tönkremennek, a bojli íze és illata megváltozik.

2. SZÁRÍTOTT BOJLIK. Tétélezzük fel újra, hogy saját készítésű bojlikkal horgásznak. Ezúttal viszont egy hétre szeretnének ellátogatni a tó partjára, ahol meleg van, ami miatt nem tudják tárolni a fagyasztott csalinkat. Ebben az esetben a megoldás a szárítás. Ahelyett, hogy a fagyasztóba tennék, helyezték a megfőtt bojlikat apró szemű hálóból készült hálókba és akasszák fel őket olyan száraz helyre, ahol a hőmérséklet állandó. Figyeljenek arra, hogy a levegő átjárhassa a hálókat. A horgászciikk gyártók készítenek kimondottan erre a célra gyártott tároló hálókat. Naponta egyszer érdemes megrázogatni a tartókat, hogy a golyócskák egyenle-

tesen száradjanak meg. A megszáradt bojlik olyan kemények lesznek, mint a dió, ezért csak fúróval tudnak majd lyukat varázsolni rájuk. Nagy előnyük, hogy a vízben is sokáig kemények maradnak és ellenállnak a rákok és az apróhalak támadásainak. Emellett hetekig eltarthatóak, akár a tóparton is.

A szárított bojli egy teljesen ésszerű találmány, éppen úgy, mint a dehidratált élelmiszerek. Megjelenésükkor sokan kételkedve fogadták őket, mára már bizonyítottak és legalább olyan jók, mint a fagyasztottak. Megvan még az a tulajdonságuk is, hogy újra lehet őket nedvesíteni aromákkal vagy dippekkel. Egyik horgászatom alkalmával, egy egész éjszakán keresztül a tó vizéből és lazacolajból készült keverékbe áztattam bojliajimat, és láss csodát: reggelre teljesen friss bojlik álltak a rendelkezésemre. Sokan azt állítják, hogy a legkiválóbb erre a célra a kender főzéséből visszamaradt lé – én azt mondom, próbálják ki.

Manapság akár ízlésünk szerint is gyártanak bojlit a bojligyártó cégek

Ne feledjük, hogy a szárított bojlik szavatossági ideje nem hasonlítható össze a kereskedelemben kapható tartósítottakéval. A szárított bojlik akár hat hónapig is elállnak, de nem tarthatjuk őket éveig. Tárolásuk titka a száraz, szellős hely.

3. FRISS BOJLIK. Még egyszer és utoljára feltételezzük azt, hogy bojligyártásra adják a fejüket, de a fentebb említett két tartósítási mód közül, egyik sem nyerte el a tetszésüket. Azt akarják, hogy csalijuk friss legyen, függetlenül attól, hogy egy napot vagy egy hetet maradnak a tó partján. Ebben az esetben két lehetőségük van: 1. az indulás előtt néhány órával készítik el a csalit, 2. vagy pedig tartósítószeret adnak hozzá.

Az igazán friss bojlik azok, amelyeket a vízparton készítünk el. Léteznek olyan profi horgászok, akik kiviszik magukkal az összes bojligyártáshoz szükséges kelléket

a vízpartra és ott a horgászat ideje alatt készítik el a bojlikat. Így a csalik teljesen frissek lesznek. Azonban egyáltalán nem könnyű a horgászat mellett energiát spórolni a csaligyártásra, éppen ezért feltehetőleg ilyen elszánt sporttársból igencsak kevés akad. Még a nagyon híres pontyhorgászok sem hajlandóak erre. Volt alkalmam megfigyelni néhány pontyhorgászt a világvízparton, köztük világbajnokokat is: egyikük sem készítette a vízparton csaliját, kivéve a kukoricát. Az ő esetükben a fagyasztott bojlik használata természetesen ki volt zárva. Mindegyikük kizárólagosan csakis szárított vagy tartósított friss bojlival horgászott. Így jutunk el a friss bojlik következő csoportjához, amelyek tulajdonképpen egyáltalán nem frissek, ugyanis a bennük lévő tartósítószer az, amely kölcsönöz nekik frissességet.

Nálunk a kereskedelemben szinte kimondottan csak ez az egy fajta bojli szerezhető be, ez nyújtja ugyanis a legkedvezőbb és legkényelmesebb feltételeket, mind a kereskedőnek, mind pedig a kliensnek. A tartósított bojliknak számos előnyük van: sokáig bírják szobahőmérsékleten, szavatossági idejük hosszú, illatosak és puhák maradnak, sokféleképpen csomagolhatók. Amennyiben nincsenek a kirakatban tárolva, ahol befüllednek és megbarnulnak, akár éveig is eltarthatóak az üzletekben. Sajnos a tartósítószer igencsak befolyásolja a csali ízét, ezért ezen bojlik fogóssága elmarad a fagyasztott és szárított társaiké mögött. Ne hagyják, hogy a csillogó csomagolás félrevezesse Önöket! Alacsonyabb hatékonyságuk két esetben mutatkozik meg határozottan: 1. egy olyan vízben, ahol, általában bojli-horgászat folyik és a halak kifogásuk után visszakerülnek a vízbe, ott minden bizonnyal a halak vissza fogják utasítani a tartósított csalikat, mivel az ilyen vízben a hal rendszerint válogatóssá válik. 2. Azokon a vizeken, ahol egyáltalán nem horgásztak még korábban bojlival, a hal nehezebben szokik hozzájuk.

Vitathatatlan azonban, hogy a tartósított bojlik is fognak pontyot, ugyanúgy megvannak a maguk előnyei és hátrányai egyaránt. Éppen amiatt, hogy szinte az örökkévalóságig eltarthatók, sok gyártó semmilyen szavatossági határidőt nem tüntet fel a csomagolásra. Voltak cégek, amelyek megpróbálták feltüntetni a szavatossági határidőt, hogy elnyerjék a vásárlók bizalmát. Azonban a vásárlók mindig a legfrissebbnek tűnő csomagokat vásárolták, még akkor is, ha a vásárolt bojlik garanciája már régen lejárt. Ezeken ugyanis nem volt feltüntetve semmilyen adat a szavatosságot illetően, így nem tudta elijeszteni a gyanútlan vásárlót. A becsületesség, amellyel a gyártók a termékeiken jelzik a szavatossági határidőt, csődbe viheti a céget.

A kényelem szempontjából a tartósított bojlik a legkönnyebben beszerezhetőek a magyar horgászok számára. Bemennek az üzletbe és megvásárolják. A fagyasztott vagy szárított bojlikat nehezebb beszerezni, ugyanis nem minden boltban forgalmazzák őket. Így hát vagy maguknak kell elkészíteniük, vagy legyártatják mással. Nálunk még szinte teljesen hiányoznak az olyan cégek, amelyek kérésre elkészítik a csodagolyókat. Egy ilyen cég nem talál fel új bojlikat, nincsenek saját termékei, ennek ellenére mondhatjuk róluk, hogy szintén csalogyártással foglalkoznak. Nézzük, hogyan is működik az effajta bojlikkészítés: tételezzük fel, hogy elegük lett a bojligyártás gyötrelmeiből. Mi a megoldás? Valaki másnak kell elkészítenie a csalikat. Telefonálnak a bojligyártó cégnek és rendelnek 50 kilogramm bojlit. A cég megvásárolja a bojlimixet és a hozzávalókat, elkészíti a csalikat és kiszállítja. Fagyasztva vagy szárítva, attól függően, hogy mire szolt a megrendelés.

Megjegyzem, hogy a neves pontyhorgászok között is találunk szép számmal olyanokat, akik nem saját maguk készítik el a bojlijaikat, hanem inkább az ilyen cégektől rendelik meg a szükséges mennyiségű bojlit. Amennyiben igényeljük, az is megoldható, hogy a gyártó cég változtat a klasszikus recepten, ízlés szerint testre szabja nekünk a csalit, hozzáadva azokat az adalékokat, amelyeket mi akarunk. Manapság már nem csak a horgászbotokat készítik rendelésre, hanem a bojlikat is.

László Attila

Sok horgász idegenkedik a fagyasztott bojlitól

Számok, rövidítések a botokon

Beszélgetvén horgásztársaimmal kiderült, hogy többé-kevésbé mindannyian el vagyunk tévedve a „horgászati mértékrendszerek” és jelöléseik érdekében. Ha áttekintjük kelléktárunkat, nincs olyan horgász eszköz, amihez ne fűződne valamiféle számozás vagy rövidítés. Bot, orsó, zsinór, horog, úszó, ólom, műcsali – mind hordoz magával valamilyen számadatot. Mivel ezek közül a botok adják a legtöbb okot a félreértésekre, őket taglalnám most.

Botjaink több családba oszthatók, de számozásuk és eredetük alapján két fő csoportba tartoznak: EURÓPAI és ANGOLSZÁSZ. (A tengeri botokkal itt nem foglalkozunk, magyar használatuk elenyésző.) Az európai szemléletű botoknál (1. ábra) a feltüntetett értékek a következők:

- hossz
- szállítási hossz
- dobósúly
- önsúly
- teleszkóp botoknál a tagok száma
- cserélhető spiccű botoknál a mellékelt spiccek száma
- akció

Lenght: 2,70

A bot hossza 2,7M

MÁRKANÉV+600

A bot hossza 600cm

Travelling Length: 0,75

Szétszedett állapot 75 cm

CW: 20-40g

Ajánlott dobósúly

SW: 300g NET: 300g

Saját súly: Self Weight

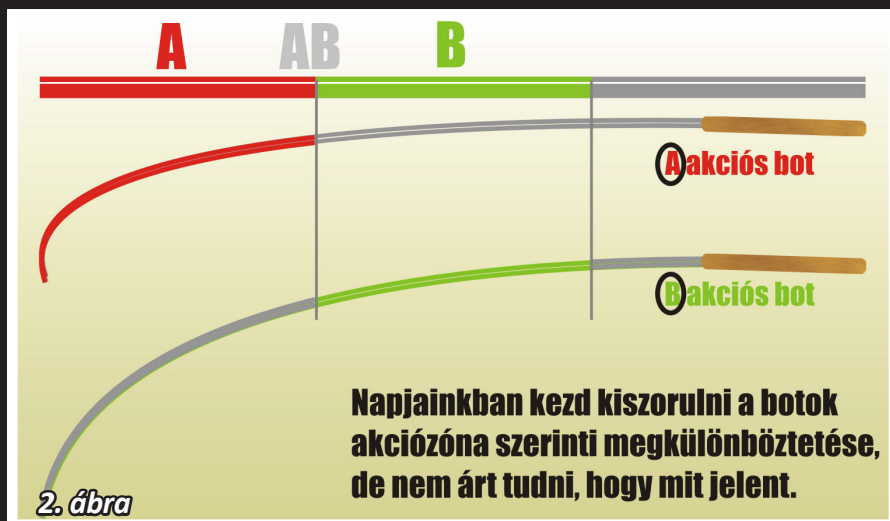
SEC:6

Sections 6=6 tagú bot

A hossz méterben van megadva, pl.: Lenght: 2.70M. Elterjedt, hogy a hosszról már a márkanév is árulkodik. Spicc és bolognai botoknál jellemző, hogy már messziről látható az 500, 600, stb. számok feltüntetése, ami centiméterben sugallja a bot hosszát. A szállítási hossz, vagyis az összecsatolt állapotban mért hossz (Travelling Lenght) minden botnál fontos tényező, akár hátizsákos, akár autós horgászok vagyunk. Ezt az előzékenyebb gyártók legalább a bot tokján feltüntetik.

A dobósúly (Casting Weight, CW) egy érdekes adat, legalábbis abból a szempontból, hogy jóval kevesebb horgász van vele tisztában, mint hinnénk. Ez az érték gramm-ban van megadva és azt jelenti, hogy botunkkal milyen tömegű csalit és súlyozást tudunk eldobni a lehető legideálisabb távolságra úgy, hogy a bot a legjobb paraméterekkel dolgozzon. És akkor is jól működjön, ha visszafelé már egy halat is húzunk...Ez az érték lehet től-ig, pl. 20-40 g, de van olyan gyártó, aki csak egy adatot közöl, pl. 80 g. Ez egy támpont, ennél sokkal kisebb vagy nagyobb súlyú szerelést nem ajánlatos a nevezett bottal dobálni. Vagy kínládás,

vagy spontán bottörés lenne az eredmény, még mielőtt a szerelék a vízzel találkozott volna.

SZÉLSŐSÉGES PÉLDA: Egy 100-300 g dobósúlyú bottal egy 18 g tömegű villantót mindössze néhány lépésre tudnánk eljuttatni. Ennek velejárója az a bizonyos „suhantó” hang, amihez hasonlót talán még helikopter rotorlapáttal lehet előidézni. Ugyanezt a villantót egy 10-30 g dobósúlyú pergető bottal hangtalanul, erőlködés nélkül tekintélyes távolságra, ráadásul pontosan célozva tudjuk dobálni. A példa fordítottja: A 10-30 g dobósúlyú botra hagyományos „hazai pontyozó” szerelést kötünk... Ez általában tartalmaz egy spirál etetőkosarat félökölnyi máléval, vagy legalább egy 100 g tömegű cseppólmot. A dobás következménye nyilván bottörés lenne, ha a zsinór el nem szakad előtte. Természetesen ez nem jellemző gyakorlat, csak az erőviszonyok szemléltetése. Itt jön a képbe az angol felfogás. Ők valahogy jobban tisztában vannak azal, hogy ha a bot, a zsinór, a súlyozás és az orsó nem harmonizálnak egymással, akkor hiába erőlködünk. A legdrágább orsó is mutathat úgy a legdrágább boton, mint tehénen a nyereg, ha nem oda való...

Az önsúly azoknál a botoknál jelentős tényező, amelyeket kézben tartva használunk akár hosszú óráig is. „Letett” botoknál nincs jelentősége, nem is tüntetik fel. Szintén grammban adják meg, SW – self weight, ritkán „net weight” – mint netto jelzéssel.

A tagok számát a SEC. – mint sections – rövidítés után találjuk. Ha egy egyszerű tele boton az látható, hogy SEC.: 5, akkor a bot öt tagból van felépítve.

A feeder és picker botokhoz többnyire adnak cserélhető spicceket is. Ezek általában tömör anyagból készült, különböző színű tagok. Ilyen esetben találkozhatunk a 3+2, 2+3, stb. felirattal, ahol a + után a spiccek száma látható, előtte az alapbot tagjai. A spiccek tulajdonságait nem számszerűsítik, „heavy”, „medium”, „light” kategóriába sorolják őket, ami erős, közepes és lágy hajlékonyságra utal.

Az „akció” jelölése már kezd kimenni a divatból, de érdemes megemlíteni. (2. ábra) Ez az érték a bot rugalmasságának eloszlására vonatkozik. Ha a botot képzeletben nagyjából elharmadoljuk és a spicc felől elnevezzük A, B, C, -nek a harmadokat, megkapjuk az akció

zónákat. Ezek szorosan összefüggnek a dobósúllyal! Egy A 5-15-ös bot egészen másképpen viselkedik, mint egy B 5-15-ös. C jelzésű bot nincs, nem volna ésszerű. Elég sok kalamajkát okozott a botok efféle kategorizálása, ezért kezd kikopni a köztudatból.

AZ ANGOLSZÁSZ JELLEGŰ BOTOK

Van néhány horgász stílus, ami vitathatatlanul az angol szokásokat hordozza magában. A teljesség igénye nélkül, ezek a BOJLIZÁS, a MATCH horgászat és a LEGYEZÉS. Az angol értékrend – mint tudjuk – gyökeresen más, mint a

kontinentális. Aki járt már Londonban tudja, hogy Downton Parkra mindenki szembe jön az autópályán...

Az angolszász horgász szemlélete más, mint a mienk. Ők a horgász felszerelést egységében látják, nem „osztják le” botra, orsóra, zsinórra. Elsődleges szempontjuk a harmónia az egységek között. Ezért is, de alapvetően is másképpen számozzák a botjaikat. Erre a célra pedig a számunkra kissé idegen „LIBRA” (lbs) mértékegységet használják leginkább. Az angol botoknál (3. ábra) az alapvető feltüntetett értékek a következők:

- hossz
- teherbírás

Érdekes módon a hazánkban forgalmazott angol jellegű botok hossza sokszor már méterben van megadva, bár az angolok „feet”-ben, azaz láb-ban és „inch”-ben, azaz hüvelykben gondolkodnak. (1ft=30.48cm, 1 inch 2.54 cm. Pl. egy 3.05 m bot angol jelzése ez lenne: 10'0", vagyis 10 láb, nulla hüvelyk) A jellemző bojlis méretek metrikusan: 3.00, 3.60, 3.90, de match botoknál ez nyúlhat 4 méter fölé is. Ha esetleg nekiesnénk botunknak egy mérőszalaggal és nem pont annyit mérünk, mint a botra írt szám, az nem jelenti azt, hogy belettünk csapva. A brit mértékrendszerről a mi decimális rendszerünkbe átszámított összegek sosem lesznek kerek számok. Ez csak egy előzékenység a gyártótól, hogy ha nincs jó szemmértékünk, akkor is tudjuk nagyjából, hogy milyen hosszú a bot. Viszont a dobósúlyt „odaát” nem értékelik. A teherbírás, ez az érték az, amit alapul vesznek és a következő értéket fejezi ki:

- az a súly, amit a bot még károsodás nélkül elvisel úgy, hogy a gerinc derékszöget zár be a bot spiccének utolsó szakaszával. Ez nem azt jelenti, hogy a bot ezután már el fog törni, hanem azt, hogy maximálisan „felkeményedett”. Ezt a határértéket Libra-ban (lbs) adják meg. (4. ábra)

AZ A FRÁNYA LIBRA!

Sok vita tárgya ez horgász berkekben, próbálom osztani a félreértéseket. A múltban szinte minden ország egyik alap súly-mértékegysége a font volt Mexikótól Bécsen át Svédorszáig. Két egyforma font viszont nem létezett, de többnyire a mai fél kiló környékén mozgott. Minden nemzet más nevet adott a fontjának, ez

3. ábra

10'0"

A bot hossza 10 láb,
0 hüvelyk(305 cm)

3 lbs

A bot teherbírása 3 libra

többnyire a latin világban a „libra” volt. A folyamatos globalizációval viszont az járt, hogy jelenleg egyetlen hivatalos font van nemzetközileg érvényben és ez az angol font, vagyis POUND. Ki tudja miért, az angoloknak megtetszhetett a Libra kifejezés, ezért némely területeken, lásd horgászat, a pound-ot lbs-ként rövidítik. Tehát egy mai angol font (pound) = 453.59237gramm=1 libra (lb)(többes számban librák=lbs). Nem véletlen, hogy ingyenc berkekben a botokat csak úgy minősítik, hogy „hány fontos...” (Alighanem erről az íjászok is tudnának mesélni.)

Ennek alapján a bojlizó botokat is besorolhatjuk könnyű és távdobó kategóriákba. Tehát a közhiedellel ellentétben nem minden bojlizó bot távdobó. A 2-2,75 lbs pálcák számítnak könnyűnek és 3 lbs-tól felfelé már lehetnek távdobók, feltéve, hogy megvan a min. 3.90 m hosszuk és a megfelelő gyűrűzésük. Előbbiekkel is szép dobásokat érhetünk el, de utóbbiak esetében az eldobott szerelék sebessége akár 200 km/h is lehet! Ezeknél árulkodó jel az orsó utáni első, gyűjtő- vagy keverő gyűrű. Ez a „Low Rider” gyűrű sokakat megtéveszt, úgy tűnhet, hogy fordítva van felbandácsolva a bottestre, pedig nem. A feladata a zsinór lehető legideálisabb elosztása extrém sebességnél, torlódás-, gubanc- és szakadásmentesen. Ennek köszönhetően a dobás távolsága tekintélyt parancsoló lehet.

Amit mindkét felfogásban készült bot típusokon még szokás feltüntetni, az anyaguk és annak minősége. Korunk legkeresettebb „blank”-ja, vagyis horgászbott-alapanyag csöve carbon, azaz szénszálal alapanyagból készül. Mivel ez a tényező emeli a bot teherbírását és csökkenti a tömegét, így a piaci árának is lé-

nyeges összetevője. Ennél fogva nincs gyártó, aki ne jelölné a boton, hogy „carbon”, ill. „graphite”. A szénszál tartalom jelzésére más-más rövidítéseket használnak, a legelterjedtebb talán az IM6, IM8, IMX10 stb. Minél magasabb számmal találkozunk, annál jobb minőségű bottal állunk szemben. Az X utalhat a keresztszövéses kivitelre is, de az anyag „eXtra” minőségére is. A keresztszövéses megerősítés látványosan mutatkozik is, jellemzően „X-WRAP”-ként jelzik. Ha a „composit” kifejezéssel találkozunk, az azt jelenti, hogy kevert, vegyes anyagból készült bottal van dolgunk. Jól hangzó kifejezés, általában gyengébb minőségű textilbakelit botokra írják rá, mert jól cseng. A specifikusan márkához kötött jelzéseket hitelesen csak az adott gyár-

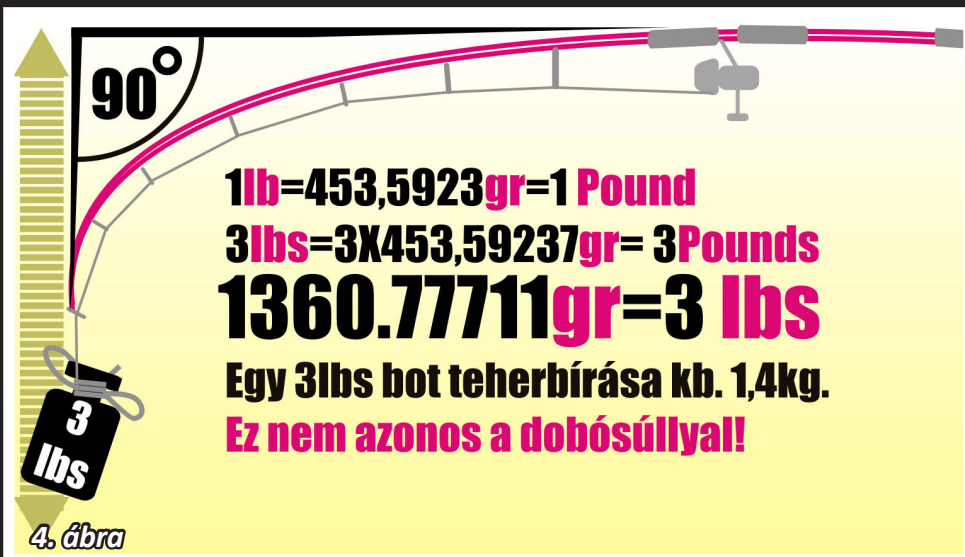
tó katalógusa vagy a hozzáértő eladó információi alapján tudjuk pontosan értelmezni. „Kérdezze meg kedvenc gyártóját, horgászboltosát!”

A legyező és rakós botok témáját szándékosan nem feszegetem. Mindkét műfaj művelői túl vannak már az alapkérdéseken és ritka eset, hogy valaki máris ezekkel kezd horgász pályafutását. A legyezés AFTMA (American Fishing Tackle Manufacturers Association) paramétereit csak azon kevesek tudják teljes biztonsággal követni, akik űzik is ezt a nemes sportot és érdeklődnek a matek iránt. Mint tudjuk, Trianon óta a magyar legyezés csak egy apró színfolt a horgászat palettáján.

A rakós botok használói általában a versenyhorgászat résztvevői, de legalábbis olyan horgászok, akik már tisztában vannak az összes horgásmódszer adta lehetőséggel. Mivel többnyire profi horgászokról van szó, óvakodom eszközeiknek konyhanyelven való taglalásától, mert nem értek hozzá annyira, mint ők.

E pár sor megírásához segítségemre volt Gáti Pisti, botépítő barátom szaktudása.

tama

KITÖRNI A BUBORÉKBÓL: DIVATOSSÁ TENNÉK A FENNTARTHATÓSÁGOT

Vidám buborékok csapvízből

sodastream®
water made exciting

Ariana Grande, Selena Gomez és Kylie Jenner - csak néhány sztár, aki az elmúlt időszakban buborékszoknyát viselt. Népszerűsége nem véletlen, hiszen többek között a 2024-es Koppenhágai Divathéten a buborékszoknya volt az egyik legnagyobb sláger. Utána több mint 700 százalékkal nőttek meg az eladásai – derült ki a kora ősszel a Dumasínházban rendezett Bubble Day-n.

„Ezt a ruhadarabot még Pierre Cardin tervezte 1954-ben. A neve onnan származik, hogy angolul bubble skirt-nek nevezték. Jelenleg többféle stílusú hódít belőle, de a skandináv buborékszoknyák is kifejezetten népszerűnek számítanak” – hangsúlyozta Domonkos Aida, a budapesti Metropolitan Egyetem divattervező szakos hallgatója, valamint a SodaStream Bubble Day műsorvezetője.

A buborékszoknya jó példa arra, hogyan tudnak túlélni tetszetős és kreatív ötletek éveket, vagy évtizedeket. A SodaStream is ilyen, amelynek megszületése egy londoni ginfőzde tulajdonosának is köszönhető. A szénsavas víz otthoni előállításának ötletét George Gilbey dolgozta ki 1903-ban. Találékonsága révén napjainkban már otthon is olthatjuk a szomjunkt buborékos vízzel.

A szénsavasvíz sohasem megy ki a divatból, de fontos, hogy fenntarthatóvá tegyünk a fogyasztását. „Bár tény és való, hogy egy ideje vissza lehet váltani az eldobható PET-pa-

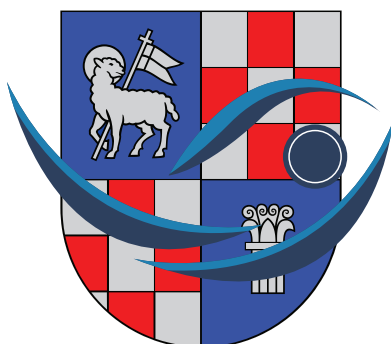
lackokat, de nem szabad megfeledkezni arról, hogy például egy félliteres, egyszerűhasználatos műanyag-palack előállításához 2-3 liter vízre van szükség” – hangsúlyozta a Palackviszszaváltás keservei – Repontozásos vereség? című előadásában Litkay Gergely humorista. Hozzátette: egy 1,5 literes palack gyártásához körülbelül 0,3 kWh energia szükséges. 2500 darab palack esetében, ez 750 kWh áram, ami körülbelül egy átlagos magyar háztartás éves fogyasztásának felel meg. A legjobb megoldás, ha az eldobható PET-palackokat le sem kell gyártani.

„A SodaStream hosszú ideje a nehéz üdítő csomagok cipelésének, valamint az üvegviszaváltás egyik legjobb alternatívája. Egy komplex, életmódváltással felérő rendszert kínálunk, amellyel a fogyasztók csökkenthetik ökológiai lábnyomukat” – hangsúlyozta Széll-Szőke Krisztina, a SodaStream termékmenedzsere.

A SodaStream az eseményen több újdonságot is bemutatott azok számára, akik számára a fenntarthatóság nemcsak egy divatos szó. Lerántották a leplet a márka új thermo palackjáról, a Fizz&Go-ról, amely akár 12 órán át is melegen, vagy hidegen tudja tartani a betöltött italokat, de szintén a Dumasínházban debütált a SodaStream Enso két új – matt fekete és homok színű – változata.

A DUNAÚJVÁROSI SPORTHORGÁSZ EGYESÜLET

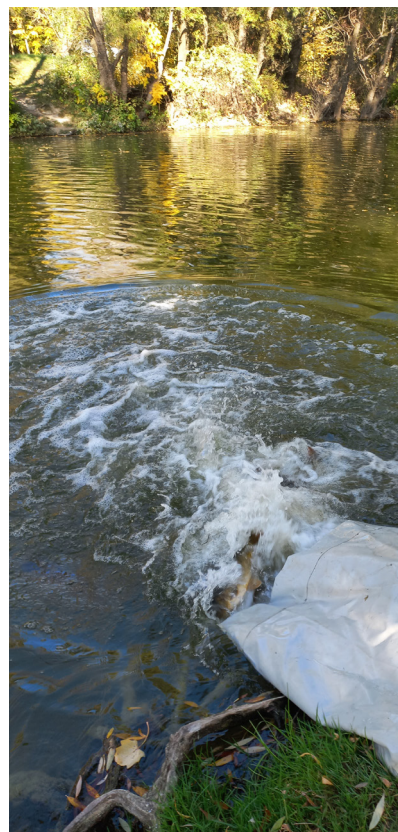

DSHE

A Dunaujvárosi Sporthorgász Egyesület 2025. október 20-án tartotta az idei 7. pontytelepítését a Kikötői-öbölben és a Felső-öbölben.

Ez volt az év utolsó prémium halasítása, ami kvótán felül van!

Az Egyesület ezáltal kedveskedik a horgászoknak, gondolván a közelgő ünnepekre is.

Házi etetőanyagok

Töpreng néha az ember a halak ízlésének furcsaságain. Főleg akkor, ha etet szépen, a hal is odajön rá, mégsem fog semmit. Mert akkor „a hiba az ön készülékében van”, nem a halakéban...

Olvasgatom néha a „nagy-menők” etetési titkait. Tigrismogyoró-örleménytől a herkentyűs gezemicéig regélnek már sok mindenről. Csak nem értem benne a logikát: ha egyszer a hal annyira szereti a tigrismogyorót, akkor miért nem horgászik azzal senki, vagy legalábbis, az abból készült valamiféle csalival? Van azután ánizsos ízesítés, meg ez, meg az, de az ánizsos kukoricát már többször próbáltam – eléggé kapásnélküli napzárással.

A magam részéről a végtelenségig egyszerűsített eljárások híve vagyok. Az olyanoké, amelyekhez nem kellenek sok ezer forintos csodaadalékok, elég elmenni a falusi boltba, és beszerezni 200 forintért a hozzávalókat. Hogy ez is hoz-e ugyanolyan eredményt? Attól függ. Ha valaki nem vágyik negyvenfokos délben két-százharminchét darab háromdekás apróhalra egy óra alatt, és ha nem akar mindenáron huszonhárom kilós pontyot fogni, akkor bátran merem követésre ajánlani a módszert. Mert 30 deka és kiló harminc közötti keszegre, kárászra, mindjárt tíz kilóra 3-4 órás horgászattal, a három darab kiló és négy kiló közötti tí-

A száraz kenyér könnyen beszerezhető

puspontyra nekem eddig bejött. Miről is van szó? Apró fogásokról, közte még olyanról is, amelyet a konyhában tanultam el (hiszen néha a „teremtés koronája” is főz, főleg ha olyat akar enni, amit szeret...) És vízparti megfigyelésről, józanészről, a jelszó: mindig az adott naphoz alkalmazkodj!

Tehát: etetünk. Olyasmit, ami márciustól novemberig egyaránt jó, nemcsak a horgászboltnak, hanem a halaknak is. Mi kell hozzá? Két „nagyon különleges” alapanyag. Az egyik a száraz kenyér. Ami, ha a háztartásban éppen nem is termelődik, de a boltban, főleg vidéken kapható. Hetven és száz forint körül adják kilóját, a pékségekben olcsóbb, a többiben inkább egy százas.

És kell még hozzá kukoricadara. No nem, nem az, amit a nagy ABC-ben, áruházakban árulnak, tasakolva, majdnem egy százasért fél kilót. Az áráért sem, de leginkább azért nem jó, mert túl nagy szemű, durva ez az örlemény. Inkább grízre emlékeztet. Az ugyancsak tasakolt kukoricaliszt pedig már túl „puha”, túl finom, nagyon hamar össze tudja fogni betonkeménységűvé az etetőanyagot. Tehát irány a terménybolt. Az alapanyag tehát megvolna. Hogy kell-e ízesíteni? Április közepétől szeptember végéig nem. Én legalábbis nem szoktam.

Az idei hidegebb márciusban, meg olyan helyeken, ahol a ver-

Vízfüggő, hogy mennyire kemény gombócot készítünk

melni készülő ponty- és keszegsereglet novemberben is eszik, egyetlen ízanyagot szoktam hozzáadni. Eper ízű üdítőital port. Pár száz forint egy tasak belőle. Határozottan édes ízt és illataromát ad az etetőgombócnak. Ráadásul – pezsgő italporról lévén szó – vizet érve pezseg, fel-felszabadul a gombócokból, és vízközt is csalta a halat, amit a gyorsan ráseregülő kishalnépség is bizonyít.

Ha mindez megvan, készíthetjük az etetőanyagot. De nem kell órákig kavargatni, érlelni. Ha hajnali ötkor indulsz horgászni, 4 óra 45-kor elég nekilátni a gyúrásnak.

Első fázis: a száraz kenyeret (mindegy, hogy csontszáraz, vagy csak kétnapos) tíz-húszdekás darabokra vágod, töröd. Beteszed egy kisvödörbe, és irány a fürdőszoba. Ott jó meleg vizet eresztasz rá. Lehetőleg zuhanyrózsából. Azért melegvizet, mert sokkal könnyebben teszi az áztatott kenyérmasszát homogénné, mint a hideg víz, különösen ha vízparton, 6-8 fokos vízben próbálsz áztatni, és a hidegvízben áztatás jóval tovább is tart...

A melegvíz viszont maximum 4-7 perc alatt a száraz kenyeret is tökéletesen eláztatja. (Itt a konyhai mesterfogás ügye: fasírtkészítésnél tanultam ezt meg!) Ja, és a kezéd sem fagy le mindeközben. Ha mindez megvan, kinyomkodod, és egy tálcára teszed a langyos áztatott kenyeret. Majd a kisvödörből a vizet kiöntöd, a kenyérazalékot beöntöd, és gyúrni kezdesz, a darát lassan, folyamatosan adagolva.

Itt is érvényes az az alapigazság, az adagolt dara mennyiségétől függ, milyen kemény lesz az etetőanyagod. Csakhogy: minden vízben, minden nap, a mélységétől, áramlástól és vízinövényektől függően más és más keménységű etetőanyagra van szükséged. És ha a parton jössz csak rá, hogy például a jó kemény, masszív gombóc teljesen rossz az adott napon – akkor már gond van, mert kemény gombócból puhábbat lehet formálni. Vizezheted még utólag, legfeljebb szétázik. Viszont a puhább, lazább gombócokból keményebbet úgy készíthetsz, ha a parton adsz még hozzá darát. Én, tehát, mindig lágy etetőanyaggal indulok otthonról. Olyan lággyal, amely már gombóc, meggyúrva a kezében nem esik szét, de még nem „fejbeverősen” kemény.

A parton több tényezőtől függ, hogy mennyire legyen kemény a gombócod. Nézzük sorra...

1.) vízmélység. Ha a víz csak méteres, és sem erős szél a tavon, sem túl erős sodrás a folyóvízen nem zavar bele, akkor a lágy etetőanyag is egyben ér feneket. Ezt az első gombóc beesésekor láthatod: ha már vizet

érve szétmegy, gyúrd egy fokkal keményebbre. Ha a víz két-három méteres, akkor sem biztos, hogy a kemény gombóc a nyerő. Mert...

2.) nem mindegy, hogy van-e vízinövény a helyeden, vagy nincs. Ha hínár van, és viszonylag sűrű, és abba dobsz egy kemény gombócot, akkor egy dolgot biztosan elérsz vele. Azt, hogy a gombóc a hínár alá kerül, és a hal vagy nem fér hozzá, vagy amin még rosszabb, hozzáfér, eszi is, de mert te az úszóddal a hínár fölött tudsz eresztéket beállítani, a hal „evőzónája” és a horgod mélysége között 40-70 centi különbség lesz. A hal túrja a kaját, látod, hogy ott van, de kapásod biztosan nincs. Ugyanez a helyzet tavasszal és koranyáron, amikor a nyúlós, sűrű zöldalga, vagy más néven moszat van a vízben. Ez ugyanis a fenék közelében helyezkedik el, és gyönyörűen „bebugyolálja neked” a gombócot, amihez jobb érzésű hal végképpen nem nyúl hozzá.

Ilyen esetekben jobb lágyra hagyni a gombócot. Mert a lágy gombócból a kenyér is, a dara is jól oldódik, és feljön a hínár felé, vagy a nyúlós zöldmoszat fölé. Igaz, ilyenkor eszedbe ne jusson az eresztéket pont fe-

A dévér is szereti a málét

nékre beállítani, mert a csali ugyanúgy el fog veszni a hínárban-moszatban, mint az etetőanyag. Ilyenkor addig próbálgasd az eresztéket, amíg pont a hínár felett nem vagy, illetve két-három dobás után sem rakodik rá a nyúlós alga.

3.) ha a hal eleve vízközt van, sok ugrást, burványt látsz. Ilyenkor jó a lággyabb etetőanyag, mert vízközé jönnek a komponensei, és a vízközt csalinkázó halat is helyben tartja. Persze van, amikor keményebbre kell gyúrni. Ha erős oldalszeled van, ami a tavon a vizet is mozgatja. Ha a csatornán, lassúbb, de azért már láthatóan sodró folyóvízen horgászol. Ilyenkor kell KICSIT KEMÉNYEBB kaja. De csak KICSIT! Nem beton keménységű, mert azt órákig böködhethi a kishal, mire oldódni kezd, és örök igazság: ha az apró nép nem nyüzsög a frissen beszórt etetésen, akkor a nagyot is hiába várod.

Nem mindig csak a ponty a nyerő

Csak annyira legyen kemény, hogy ha a gombócból lecsípsz egy darabot, és az ujjaid között gyúrni kezded, akkor egy keményebb tészta féléhez hasonlítson a csipetnyi gyurma állaga.

Jó még ez az etetőanyag veremléskor akár 4-5 méteres vízben is, akkor még egy fokkal lehet rajta további darával „keményíteni”, de akkor se legyen kőkemény. Ha Duna-sebességű folyóvízen horgászol, már nem ez az etetés a jó, akkor földet is kell bele gyúrni. De azért se rohanj a boltba, hogy ezer-kétezer forintért ilyen meg olyan csomagolt földet vegyél – elég, ha kimész udvarra, kertbe, és ha a kertet művelő asszony, vagy nagypapa nem látja, gyorsan kiácsol magadnak három-négy marok, lehet, sárga-, vagy feketeföldet, és ezzel keményítéd tényleg „betonossá” a gombócokat. (Az epres vagy sima, vaníliás cukros ízesítés a Dunán lényeges lehet, nyáron is... Déverre legalábbis, igaz, abból viszont kilósforma gorombábbakra.)

És mivel csalizzunk? Szóval: otthon az alap etetőanyagod tíz perc alatt elkészül, indulás előtt. Kint vagy parton, további tíz perc alatt rájössz az ideális keménységre. És akkor jön a fő kérdés: mivel csalizz?

Évekig próbálkoztam én is, úgy, hogy most jövök csak rá, elvileg és gyakorlatilag is mit rontottam el. Mert: horgásztam lelkesen kenyérrózsával, hiszen ebből a gombócból kenyér oldódik ki, tehát a kenyér a horgon a hal szemszögéből természetesen tűnik. Aztán vagy bevált, vagy nem.

Próbáltam minél tovább kukoricával, néha az sem jött be. Pedig olyankor még féldoboznyi puhább konzerv-kukoricát is belegyúrtam a gombócokba. Tavaly november elején a szükség vitt rá a felismerésre. A Kiskunsági-csatornán egyik

stégjén ültém, és a viszonylag meleg novemberi napon felhőkben gomolygott előttem az ezüst kárász, olyan 30-50 dekás példányok, de volt pár nagyobb is benne. Az etetésre nagyon is beállt, ezt túrás is jelezte. Viszont: hiába kínáltam úsztatva a puha kukoricát, nem kellett. Kenyérből csak tegnapi volt nálam, ami a kenyérrózsának éppen nem volt alkalmas. (Csontit, gilisztát felejtünk el, ha volt is rá kapás, 5 dekás és karika szép nyálkás durbincs volt a tettes...)

No, elő azt a rengeteg eszünkét: mi legyen? Fél gombóc etetőanyag maradt a vödör alján.

Megpróbáltam ebből kicsi golyókat gyúrni, olyan 0,5-1 cm átmérőjűket. Tellett vagy félórába, amíg eltaláltam, hogy milyen kemény legyen az általam „málégombócnak” keresztelt csali, ugyanis a túl puha a dobáskor lerepült a 10-es horogról. De lassan eltaláltam, és 10 dobásból már 7-nél a horgon maradt a „málé”. Ahol addig semmire sem kapás, ott az úszó alig tudott 10 cm-t sodródni a vízben, már verte is le a kárász. 19 szép „karcsi” honorálta a trükköt, volt vagy 8 kg-ra való. Csak volt egy bökkenő: elfogyott a vödörben lévő etetőanyag-maradék, és nem volt nálam se dara, se kenyér elegendő, hogy újat gyúrjak. A többi csalit csak úsztathattam nyugodtan, mert kapás nem volt rá egy szál sem. Akkor tanultam meg: etetéskor minimum háromökölnyi gombócot meg kell tartani csalinak, és mindig vinni kell egy zacskó tartalék darát, 20 dkg kenyeret is, ha esetleg újat kell gyúrni. Egy hét múlva a Tasi öbölben próbáltam ki az „újmodi” csalit. 4 méteres vízben. És ott is bevált. 29 retúr ponty, két méretes, 8-10 karika és bodorka jelezte, szeretik.

És milyen finom az apróság

Idén tavasszal már tudatosan készültem a „málés trükkre”. Igaz a hideg március elején még a csontkac-kukorica kombináció volt a nyerő, de már március 20-án is fogtam a Fűzvölgyi csatornán máléval – dévért.

Áprilisban azután egyre inkább bejött a máléval való csalizás, karikakeszegek, bodorkák, dévérek és pontyok is jelezték: az etetésen a hálnak természetesen hat, hogy a turkált etetőanyaghoz hasonló valami van a horgon. Akkor is, ha fenék felett 5-10 centivel sodortam, és akkor is, ha fenékgig húzva az eresztéket, kiállítottam az úszót.

Jó néhány potyka is jelezte: nekik nincs ellenükre az újítás. Volt benne hármas is. Volt olyan nap, hogy az egy óra alatt megfogott három méretes pontyból kettő jött a „máléra”. Május elején pedig a dévérek tartottak szép bemutatót abból, hogy mit is tud az „újfajta” csali: egy hétfői napon túrás túrást ért a helyemen, ugrott is a hal, még sem fogtam semmit sem. Egy kapásom sem volt, még szerencse, hogy cserebogárral megcsíptem egy kettes balint, nehogy már hal nélkül menjek haza. Másnap makacsságból visszamentem ugyanarra a helyre, de akkor már eldöntöttem: itt is kipróbáltam a málét. Eredmény: 10 dévért, több mint 7 kg, kilós a legnagyobb, egy méretes ponty, vagy 10 kisebb karikakeszeg – és még egy törpeharcsának is ízlett a „csalafinta csali”. Mindezt reggel 6 és ½ 9 között. Szerdán már tudatosan a másik partra mentem, az pontyosabb. (Itt nincs fajlagos tilalom.) Hát – tényleg pontyos volt. Csak kissé retúrponytos, 17 retúr szórakoztatott el, 20

és 27 centi között. Még jó, hogy három darab sablon kiló húszas mérettest is fogtam köztük.

Egyet tudok, most már nyáron a Dunán dévérré és paducra is kifogom próbálni a „málét”. (Az idézőjelet hagy magyarázzam meg: régebben is horgásztak máléval többen is. De főzött máléval, és az nem ugyanaz, mert kemény, és durvább szemű darából készül. Itt viszont az a lényeg, hogy apróbb szemű „puha” darát használjunk, mert ha milliméternél nagyobb szemek vannak benne, az a pont arra jó, hogy a horogra gyúrt kicsi labdácska pont a durva szemek mentén hasadjon szét a bedobáskor és essen le.) Ami lényeges: a lehető legkisebb súlyozású úszóval kell az új csalit alkalmazni. Mert túl nagy súly, a durva, erős dobás is arra jó, hogy repülés közben leváljon a horogról a gombócka. Olyankor jön az a szívderítő látvány, hogy az úszód landol 10-15 méterre az etetésnél, a gombóc 3-4 másodperccel később szép, pici csobbanással esik le – 10 méterre arébb. Ilyenkor lehet ugyan anyázni, sőt sorozatban emlegetni a rokonságot, de egyszerűbb könnyebb úszóra váltani. Hát ennyi. És még azt mondják: öreg kutya nem tanul új trükköket...

Hát kutyának 65 éves fejjel már elég öreg vagyok, horgászom is 47 éve. De szerencsére van alapelvem: ha nem megy a hal, annak mindig a horgász az oka, és addig kell kísérletezni, amíg a kudarc okára rá nem jössz. De ne a saját fejeddel gondolkodj – hanem halakéval!

-ari

KLIKK IDE!

Préri horgászto

NÉZD MEG A VIDEÓT

 Infó
+36 (30) 274 0489

 Foglalás
www.prerito.hu

Sült és füstölt pisztráng kakukkfűvel és rozmaringgal

horgászgasztronómia

A pisztráng Európában mindenütt otthonos, Magyarországon is megtalálható, de nálunk inkább a pisztrángtenyészetekből származó egyedeket telepítik. Nem vándorol, októbertől januárig ívik. Ikrái számára kis gödröket váj a meder talajában és a termékenyítés után azokat befedi. Igen ügyesen és gyorsan úszik, nagyon óvatos. Rovarokkal táplálkozik, de megeszi a csigákat, férgeket és kisebb halakat is. Húsa igen ízletes, finom.

Gyakran kerül az asztalra füstölt formában is. A pisztrángot kétféleképpen füstölik, hideg illetve meleg füstön. Érdemes a füstölni kívánt pisztrángokat egy nappal a füstölés előtt bepácolni, majd a páclétől jól megtörölgetve meleg füstre tenni 20-30 perc erejéig. Ennyi idő bőven elég neki és máris tálalható.

A mellékelt videóban pisztrángot sütünk és füstölünk, kakukkfűvel és rozmaringgal ízesítjük. Próbálják ki Önök is, nem fognak csalódni benne!

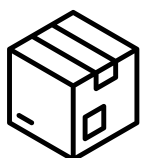
Videó megtekintéséhez kattintson a képre

5-6-7 MT

Ideális választás nagy halak partközeli
horgászatához, például
ponty és harcsa horgászathoz.

69 705 Ft

Szállítócsőben,
power pull-it
kittel együtt
szállítjuk!

Ez a 7 méteres mini rakósbot úgy lett kialakítva, hogy maximális teljesítményt és megbízhatóságot nyújtson a horgászat során.

Az alapfelszereltség részeként power pull-it kit hegyével kerül szállításra, és a nyéltagoknak köszönhetően 5-6 méteres horgászatra is testreszabható.

Ha olyan eszközre van szükséged, amely sokoldalúan és hatékonyan teljesít a nagy fogásoknál, a BUX CARP ideális társaddá válik a vízparton.

X. GUNARAS WELLNESS HORGÁSZ HÉTVÉGE ÉS HYDRA DAY

2025. DECEMBER 5-7

Csatlakozz hozzánk egy
felejthetetlen wellness
és horgász hétvégére.

